

Necmettin Kaymaz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.04.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Necmettin Kaymaz

Eserleri:

Alaca Bir Kızıl

Gözlerimde korkulu alaca bir kızıl,
Gece basıyor yavaş yavaş şehrim.
Ebedi mi örtecek bu kara perde,
Seni gören mahur gözlerime.

Yalnızlar şehrindeyim ey can,
Ruhunu kaybetmiş kalabalıklar.
Sevdaya düşkünlük yok bak,
Nerede O manayı arayanlar.

Dervişler vardı bizi bize bağlayan,
Aşk diyarında terk eyledik her birini.
Kimsesiz kaldık meçhul zamanda,
Gönül bağını kurtarır mıyız bu anda.

Necmettin Kaymaz

Arşâ Varmak

Zor bir zaman ey insan,
Kurtar bizi ey yaradan.
Çıkıyoruz arşâ nerde iman,
Yığılı beton kayıp mekân.

Sislerde kayboldu koca zaman,
Haşer gibi saplandı arşâ han.
Yükseliyor amansız insan,

Uzaklar kuruyor bize kısa an,
Sabra ermiyor ey insan.
Hızlı akıyor gidiyor güzel olan,
Kim tutar nefiste duyguyu ey yar.

Necmettin Kaymaz

Ay ieği Gibi

Gelip geçen bir güzellik bu,
Ay ieği gibi parlıyor yüreğim.
Güneşe bağlıyım zm gibi,
Varlığın esiri bir güzel bedenim.

Genliğin coşkusunda deli ruhum,
Sorsan her geceden acı korkum.
Gün ağrıdığında güler yüzüm,
Sana bağlı bu kalp içinde zm.

Necmettin Kaymaz

Bal Arısı Gibi

Emek benim aşım benim,
Bu gözyaşı değil alın terim.
Yaradan verir rızkım benim,
Çalış çalış üç gün dünyam.

Toz duman bu rüya benim,
Emanet bu ten ruh benim.
Uçup gidecek bu gölgem,
Adım kalır sende sebebim.

Necmettin Kaymaz

Bekleyenler

İnsanlar vardır düşlerde,
İyilikle sevgiyle yaşayan.
Günler vardı yarınlarda,
Güneşli sabahlar gibi.

Yüklerini taşıyanlar vardı,
Bir umut dolu zamanlar.
Gölgelerde kalanlar vardı,
Gecede mutluluk arayanlar.

Çaresizdi sevdaya kalanlar,
Her demde kendini bulanlar.
Geri gelmeyen dünler vardı,
Günü iç çekerek bekleyenler.

Hatıralarını bekleyenler vardı,
Gelecekte dönmeyen kişiler.
Anı unutup gidenler vardı,
Yerinde umutsuz bekleyenler.

Necmettin Kaymaz

Biz Olduk

Baharı cennete tabi tuttuk,
Ateşi cehenneme yorduk.
Güzel olanı bizden bulduk,
El ile mahvolmuşları unuttuk.

Sabır ile şerden uzak olduk,
Var ile yoktan bir biz bulduk.
İyiden kötüye biz mesuldük,
Sevdanın aşk-ı dervişi olduk.

Gölün dalında yar-ı bülbül idik,
Papatyada bir umut bir ümit idik.
Hayatı amansız bir göçebe olduk,
Ayrılan zamanın sonunda durduk.

Necmettin Kaymaz

Damla Damla

Damla damla düşüyor gözlerinden,
Misket misket akıyor gözyaşların.
Hüsrân mı oldu dersin ağıtların,
Toprakla buluştu tüm haykırışların.

Bekleyişin oldu hep iyi umutların,
Varabildin mi; ? Hep uykusuz yarınların.
Bir düş gibi bir sır gibi her zerre tanen,
Var oluşun kâinata müjde inci tanem.

Yağmurlar yağar şehrine yağmurlar,
Sensiz ıslanır bu kırgın yürek.
Ağlıyorum sandılar gözyaşlarında,
Akıyor üzerime damla damla...

Necmettin Kaymaz

Dervif miyim?

Yüklerini atan var mı sırtından,
Dervif oldum kurtuldum desen de.
Taşıdığı hırkan var ey beşer,
Günahlar yanar da hırkan seni yakar.

Sen mayanda taşırsın iyiden kötüyü,
Tartmaz mısın sana senden uygun olanı.
Kim soracak cihanda yaptıklarından,
Adaletten inancın mutlak gücün yanı.

Necmettin Kaymaz

Destanı Çanakkale

anakkale bu ey geçilmez,
Ŗevda bu toprakta bitmez.
Öyle bir destan ki silinmez
Soluksuz dinlenir söylenilmez.

Nefer nefer gidildi Ŗehadete,
Bırakılır mı böyle bir mertebe.
Ecdattan evlatlarına sonsuz hediye,
Bu cennet vatan Türkiye..

Necmettin Kaymaz

Dile Gelsin Kalem

Seraplar görür gözlerim,
Zihnimde karanlıklar var.
Dışarıda ısıltılı hayatlar,
Odamda sağır dilsiz duvarlar.

Özgürlük mü sanıyorsun,
Seni şartlandıran dünya.
Bu renkler bu şah şaha,
Sakin gönül verip aldanma.

Ben yazarım sen okursun,
Marifeti kaleme bağlama.
Dile gelmez ise satırlar mısralar,
Yazanın halinden kimler anlar.

Necmettin Kaymaz

Döngüsel Hüzün

Düştün kızıl bir yaprak gibi,
Gönül derinlerime ayazda.
Sarılmak geliyor sonsuza denk,
Ruhun bedeninden ayrı bir renk.

Ayrılık vaktine varıyor gelecek,
Kızıl hazanda vedaya yer yok.
Tekrar tekrar geliyor her dem,
Son değil bu ayrılık doğuyor yıl.

Ölümsüzlük formülü ile tomurcuk,
Kara kışın başlangıcı hüznü son.
Sen gidince kalacak gözlerde umut
Geçmiş yeşil baharı sinende unut.

Necmettin Kaymaz

Düşlerim Karanlık

Düşlerin şafağına uyanan bir seferi,
Mahşer karanlığında kalma geri.
Bir ışık var yoldan epey ileri,
Sor kendine aydınlık mı karanlık mı?
Düşürür bizi bizden kadere bağlı eli.

Sipahiler gibi şafakta askeri,
Ey gönlünde umut dolu ışığın bekçisi.
Bir pencere aç insan gönlüne adı sevgi,
Yarının ümidi var gözlerin bir peri.
Sen sev sevecek elbet herkes birbirini;

Necmettin Kaymaz

Ey Hayat

Düşün içinde yaşıyorum,
Gözlerimde hayaller var.
Zaman hükmünü veriyor,
Boynu bükükler safında.

Yaşam mücadele istiyor,
Yorgun ben var canımda.
Ruhum coşkulu bir rüzgâr,
Tenimde kurak hayat var.

Necmettin Kaymaz

Geldiğine Dönmek

Ruhum ebedi saklı bir cennet,
Ne beni bekler nede sebep.
Kim varmak ister geçmişe,
Son dedikleri yerdır gelişler.

Aman yok zaman hiç yok,
Sen telaşa kapıldın ey dost.
Gidecek bir gün senden,
Geçmiş ile aranda bu yol.

Tahtında yok bir maharet,
Sende böbürlü bir yürek.
Kimseler kalmadı etrafında,
Bekleyecek seni kara makber.

Necmettin Kaymaz

Gerçekle Yansırna

Rengârenk bedenler,
Gölgede kalmış siluetler.
Gerçekler mi yansımalar mı,
Bizi bizden alan bu hayaller.

Bir bedende bin bir fikir,
Kim kimde ne var ne bilir.
Gereklerdedir gizemin,
Yansımalarıdır sebebin.

Necmettin Kaymaz

Gönül Kumrum

Sen derviş ol yar,
Ben ise bir seyyah.
Sen meçhul bir yol,
Ben azapta mecnun.

Sen gönül kumrum,
Kırıntılarda umudum.
Mahcup değil ruhum,
Aşk-ı şehir-i yurdun.

Şahit mi devr-i âlem,
Şıgmaz gönlüme ism-i.
Lâl eder dil-i nâmen,
Sıfatı eşkâlin bende.
Sen gönül kumrum...

Necmettin Kaymaz

Gönül Yağmuru

Yağıyor göz bebeklerinden damlalar,
Düşüyor gönül haneme tek tek.
Sorsam sana nedensiz bir duygu bu,
Yüreğinde acı bir ıstırap korkusu.

Ayrılık mevsimindeyiz yine ey aşk,
Üzgün ve mahcup bir gönül ile.
Kedere bağlanmak çare mi sence,
Kara kışın sonuna bahar gelince.

Necmettin Kaymaz

Göz İle Gönöl

Bahardan mı yoksa kıştan mı,
Sevdadan mı kederden mi.
Hasret bu gönöl baharında,
Yokluğun beni bekletir canda.

Fikrimin kisasında hapis olmuş,
Gölgen siluetinden bir eser.
Sevmek mi dersin gülüşlerin,
Gözlerin ısıltılı gönöl güzelliğim.

Necmettin Kaymaz

Gözlerimde Bahar

Kara kışın ağıtları var üzerimde,
Eriyen karlardan kalma bataklıklar.
Koca çınarlar gölgesinde rüzgârlar,
Bozkırda yeşil yeşil açmış baharlar.

Şimdi sevginin yurdundayım bak,
Toplar mı avuç avuç bana papatyalar.
Sevdayı söyler mi o küçük yapraklar,
Dinler mi bu çığlıkları sağır kulaklar.

Cennetten bir köşe kırlarında bahar,
Gözlerim arıyor her renkten çiçekler.
İçinde Mor sümbüller kırmızı leleler,
Sarmaşık gülleri ve sarı sarı çiçekler.

Necmettin Kaymaz

Gurbetlik Sevda

Ufkumda mavi mavi gözlerin,
İçinde kara kara gemiler.
Haberdar mı senden benden,
Ey bu zalim kederden kader.

Selamlar kıyıda gurbetlik bekleyenler,
Hazin bir ayrılık gün bitimine denk.
Vazgeçilir mi sevdadan yar senden,
Selam söyle martılara ey yar benden.

Necmettin Kaymaz

Gül-ü Sevdam

Bülbülün dilini lal etti mi sevda,
Gülden renk aldı mı bu veda.
Aşk kırmızı ise bu cümbüş neden,
Sevda gözde ise renklerde sen.

Varda da yokta da sen varsın,
Gönül tabiatımı gül ile saransın.
Evren-î âlemimi aşka yoransın,
Yaşama bağlanmış sevdamsın.

Necmettin Kaymaz

Gün Batımı

Gün bitiyor geceye,
Güneşim kararıyor,
Yol aldığım zamana,
Bir ince köprü hayat.

Sonsuzluk vade edildi,
Bu döngüsel cihanda,
Dakikaların sonrası meçhul,
Koşabilir misin O'na mecnun.

Varlığından bir haber civar,
Yokluğun acı nağmeler,
Sonsuzluğa daldı bu gönül,
Belki gelirsin gün batımına.

Adım atar mısın bu güne,
Karanlığın ilk vaktine,
Işık ol zifiri geceme,
Bekletme beni meçhule.

Necmettin Kaymaz

Gün Batımına

Gün ağarır geceye gebe yıldızlar,
Titrek sokak lambasında yansımalar.
Sormak gerek kaybolan gölgelere,
Hükümleri bir tek güneşli güzel güne.

Var oluşun güzel gösterir kâinatı hayatı,
Sersefil yokluğun bende akıl tutulması.
Düşlerim sıcak ellerinde erir gün batımına,
Sevdaya kucak açmak gerekir güzel yarına.

Kara geceye düşer mi vesvesem sen varken,
Tut elimden yüreğin ışıklar saçsın gölgeme.
Mahpusluk yatsın zifiri düşman müebbette,
Yarınlar bize kalsın güneşli güzel günlere.

Necmettin Kaymaz

Güneşim

Ruhumu ısıt ey güneş,
Gölgeler düşsün ayak dibime.
Baksın gözlerim mavi gökyüzüne,
Bedenim gezsın şehrinde özgürce.

--

Aklımı çelıyor ışığın gecenin zifirine,
Bağlıyor beni insanca seven kalbime.
Şanadır bağlılığım yarınımdan önce,
İnanmam gerek yaradan var senden önce

Necmettin Kaymaz

Güneşimde

Kızıl bir perdeydi gözlerimde,
Bir ısıltı içimde parlak kocaman.
Güneş mi bilmiyorum benliğimde,
Sen varsın sıcaklığınla tenimde.

Mehtabı seyreyledim gün bitiminde,
Sevdanı bekledim var gününde.
Düşlediğim diyarın ışığsın gözümde,
Varlığın güneşin sevdası yüreğimde.

Huzur bekler miyim gün bitiminde,
Sen varsın yanı başımda fikrimde.
Mutluluk yayıyor varoluş evrende,
Huzurun her saniyesi hücrelerimde.

Necmettin Kaymaz

Güz Karmaşası

Çöken kasvet mi hasret mi?
Azap ile gelen nimet mi?
Şerden hayırlar çıkardım,
Çöken karanlığın sabahına kaldım.

Bu günün pamuklu rüyası,
Yarının dikenli dünyası.
Bir damlaya hasret gönüller,
Büyük göllerde çaresiz ölümler.

Necmettin Kaymaz

Hadi Ustam

Hadi ustam zaman gidiyor,
Kalem elde tükeniyor,
Emekler heba oluyor,
Bittik tükendik derken.

Ne çare giden zamana,
Eridik gittik soğuk ayaza,
Kaldı mı bizden kimse yarına,
Yıprandık boş umutlara.

Yolculuk vakti geldi,
Durgunlaşan hayata,
Sor bakalım O'na,
Yazıyor mu adı geçmişte,
Tozlu sayfalarda bir umut yarına.

Necmettin Kaymaz

Hasret Hasatı

Kaç mevsimin sonbaharındayız,
Sordun mu gençliğinin baharına.
Yıpranıp gidenlerin sonundayız,
Dökülen yapraklar fitratımızda.

Hasret hasatı bu kara kışın başında,
Bir turfan mevsimi gelecek yarına.
Dallanıp budaklanacak bir ulu çınar,
Belki küçük bir çiçek açacak dünyamıza.

Necmettin Kaymaz

Hasretle

Sığ bir liman, uzak bir diyar,
Hep ayrılıklara yazıldı nağmeler,
Nerde o şiirler nerde o dizeler,
Hasret hep gönlümüzde ya gidenler.

Burukluklar hep hasret limanında,
Gider o zalim gemi imbat ışığında,
Kalakaldım tek başıma gün batımına,
Hasretlik kokun meltem rüzgârında.

Durgun bir bekleyiş hep gitmeler,
Mutlu eder mi? bu deniz, bu sesler,
Ayrılık gidenlerde hep hüzün de,
Kalanlarda hasretlik kederler,

Necmettin Kaymaz

Hayat Gibi

Törpüleniyor ömrümüz,
Dalgalara maruz kayalıklar gibi.
Feryadımız ıssız koylarda,
Aç susuz martıların feryadı gibi.

Ne sen bana nede ben sana,
Vurgun değilim aşk elinden deli gibi.
Varlığın var sonsuzluk deryasında,
Zümrütten kuyular sen yokmuşsun gibi.

Necmettin Kaymaz

Her Demde Sen

Kızıl çölümde bahar ol,
Karanlık şehrimde güneşim.
Ya yemyeşil bahar gibi gel,
Ya yok olup gidecek vaha.

Sevda bu gökyüzü güneşim,
Gönül derinliğimde ışıltım.
Zirvelerde meltem rüzgârım,
Maviliklerinde boğulur gözüm.

Necmettin Kaymaz

Hilalim de Sen

Gecede hilal-i amber,
Sıra dağlar ardında sen.
Gönlümde deryanın coşkusu,
Gökyüzünde huzurum sen.

Gün batmaya yüz tutmuş yar,
Ufukta doğacak güneşim sen.
Şehrimde tedirgin kalabalıklar,
Ruhumda ki dinginlik sen.

Kalbimde zihnimde inancım,
Gözlerimde hilalim sen.
Zaman akıp gidiyor ömrümden,
İçimdeki yaşama sevincim sen.

Necmettin Kaymaz

İssızlık Diyarı

İssız uzak bir diyardayım,
Cıvıl cıvıl sesler işitiyorum.
Anlamsız geliyor kulaklarıma,
Duyum kayıp uykuma yenik.

Yeni bir ben doğmuş gibiyim,
Kalabalıklar içinde kimsesiz.
Sevgim içtensiz gönlüm sensiz,
Nerden bileceksin ey hasretlik.

Firar eylemiş diyardayım uzak değil,
Şesleniyorum avazımdan sessiz.
İşitebiliyor musunuz sesler bensiz,
Göç eylemiş gibiyim bir tek ben.

Ama bir tek ben bensizim gönül,
Sayılır mı benden geçen saatleri.
Söylerler mi benden kalanları,
Uzaklarda kalır mı hatıralarım.

Necmettin Kaymaz

Işıkla

Güneş ışığı arayışındayız,
İçimizdeki karanlığı örtmeye.
Mutlak bir ferahlığa varır mıyız,
Bu karanlık perdeleri yırtmakla.

Sardık içimize zifiri bir katran,
Kurtar bizi bu illetten ey yaradan.
Şaşmış yollar kapanmış kapılar,
Açmak gerek gönülden pranga.

Ne isteriz biz bizden ey zorba,
Tamah ediyoruz hep karanlığa.
Bakmak gerek ışıklı yarınlara,
Kalır mı kimseye bu goca dünya.

Necmettin Kaymaz

İmbatta

İmbatında beklerim gün batımını,
Gecelerinde beklerim ay ışığı.
Ne sensiz nede sebepsiz bu,
Sevda gönlümde koca bir şehir.

Kıyısında ıslak nemli bedenim,
Ruhum sahra çölünde ıssız sensiz.
Aşk kuraklığı yaşıyor bu gönül,
Ötesinde yaşamak gerekir mi sensiz.

Necmettin Kaymaz

Kalem

Kalem oldum yazdım,
Satırlar sayfalar gönlüme.
Sığmadı ömrü hayatım,
Sayfa sayfa defterlere.

Kelamı kaleme aldım,
Fikirlerimi yarına yazdım.
Geleceği inşa ederken,
Geçmişe nokta koydum.

İdam sehpasında canlar,
Kararlara kırılan ben oldun.
Ne vicdanlar ne azaplar,
Suçlanan yine ben oldum.

Necmettin Kaymaz

Kara Sevda

İnciler dizdim siyah gerdanına,
Gönül fermanıma sen yazıldın.
Karalar bağlar siyahtan saçların,
Gözlerimde gölgen sevda taşır.

Hükmü verilmiş bir virane aşkın,
Gel dese koşar sana ayaklarım.
Divane olur gönlüm serseri aklım,
Sevmekten vazgeçer mi kalp ağrım.

Karanlığa gidiyor sebepsiz biri,
Aşk arayan nice mecnun nice deli.
Şevdaya vurulmuş bir ben miyim,
Âdemden beri düşer buna her biri.

Necmettin Kaymaz

Kızıl Çalan

Kızıla çalıyor dünya,
Hazandan değil bu,
Yeniden daldık uykuya,
Var oluş için bu rüya.

Sevebilir misin beni,
Her halinle güzel dünya,
Döküyorum dertlerimi,
Kan revan olurcasına,

Yeşilden kızıla vardım,
Mutluluk için dert ettim,
Dertlerin derdine yandım,
Bahara varmaktı maksadım,
Bu divane gönülden neler saldım..

Necmettin Kaymaz

Kol Düğmeleri

Küçük kol düğmelerim vardı,
Örgülü bir hırkam sırtımda.
Rengârenk düğmelerim benim,
Gökkuşağından kopma renkler.

Geçmişî yâd ederim benliğimde,
Döner dururum uzun uzun mazide.
Hoş görüde bir düğme tebessüm,
Sevgiden öte gitmedim hep durdum.

Necmettin Kaymaz

Mahpusluk Gönöl

Dışarda kirli bir yaşam,
İçeride mahkûm gönöl.
Zindan var ebedi kilit,
Mahşerde sus pus dilim.

Özgürlük yakın gözlerime,
Bedenim bulutlarda avare.
Sorsam sana gider özlemim,
Alır mı senden benden beni.

Necmettin Kaymaz

Martı Dilinden

Yalnızlık beni bekler ben ise seni,
Mavinin koynunda sevsen artık beni.
Düşlerde gezer dururum elimden tutsan,
Kırılır kanatlarım uçmaktan korkmam.

Gökyüzü benim özgürlüğüm tek yuvam,
Deryaya hasretliyim bu bendeki evham.
Sor beni çılgınlar gibi durmayan deryam,
Hangimiz mecnun hangimiz divane yar.

Necmettin Kaymaz

Meçhul

Işıklı aydınlık bir sabah bırak,
Zifiri karanlık bir geceye.
Varmak için adım at aydınlığı,
Işık tut gelecek yarına.

Seni sen kurtaracak O olmana,
Fikirlerin yüceltecek seni.
Sıfatından ayrılıp kurtulmana,
Sen gidebilirsin meçhul zamana,
Adın kalacak bu cihana.

Necmettin Kaymaz

Meçhul Kervan

Terk eylediğın diyardır bir cihan,
Kervan gider ise nedir geriye kalan.
Ebedi değıl elbet bu yolculuk dost,
Sürüden ayrılıp gidecek bir gün post.

Değışir mi fitratı bu acı kervanın,
Çöl ortasında unutulur kalır anın.
Kim istemez bir yanında yoldaş,
Sır ile sıra erer iken meçhul insan.

Necmettin Kaymaz

Ne Hacet

Sözlere ne hacet,
Göz görmeyince.
Dinlemeye ne hacet,
Gönül cihana kitlenince.

Özgür olmaya ne hacet,
Kuşlar gibi süzölmeyince.
Sevdaya ne hacet,
Gönöl viran olmayınca.

Necmettin Kaymaz

Neferler Askerler

Sarmaşık güllerinden siperlerim,
Ay çiçeğinden boy boy askerlerim.
Selam durur evrenin komutanına,
Saygıda kusur yok erden üstadına.

Sormaz sorgulamaz başı dik asker,
Gece yaklaşınca dek şafakta tek.
Sağ ve sol başlar yetişir her nefer,
Tohumlar büyür askerler tehiriz eder.

Necmettin Kaymaz

Pamuktan Bulutlar

Başımda bir karartı gölge,
Güneşimden kısık ısıltı.
İçimde derin bir sessizlik,
Bedenimde ürkek duruş.

Başımda pamuktan bir rüya,
Korkumdan sevince duygular.
Işığımı kapatan bu beyaz,
Pamuktan mutlu bulutlar.

Zarafetten kopmuş ısıltılar,
Gözlerimde parlak umutlar.
Ruhumu saran bu huzur,
Bedenimde meltemsi rüzgâr.

Necmettin Kaymaz

Puslu Makber

Sisli puslu bir makber,
Kaybolur her neden.
Görmez gözler bir ten,
Mezarlar dolu beden.

Ruh kalkmış erkenden,
Sormaz giden günlerden.
Arar şafağını her gecen,
Varır güneşine can ile ten.

Necmettin Kaymaz

Ruhum Ateşten

Alevdir ruh dumandır beden,
Niceler ölür, niceler ben der.
Ruhunda ahenk olmayan ten,
Dumanlar tüter her dem.

Ateş ile beslenmeyen beden,
Aşkla kavrulmayan nice ten.
Ruhtan vazgeçmiş siyah gölgen,
Kavrulur ateşinde aşk ile ten.

Sevda bekler bu can bu beden,
Ruhum elinde sönen bir ateş.
Dumanlar sardı gözlerimde sen,
Eriyen beden sen bin mahşer ben.

Necmettin Kaymaz

Sahnemde

Kurgulanmış bir oyun harika bir sahne,
Roller sende sergilemek hünerde.
Ya sahnede olursun ya da kuliste,
Zamanı gelince kapanır bu son perde.

Dünya dediğin teatral bir sahne,
Afişlerde kalmasın yüzün sende.
Piyenin sonuna at imzanı kelamın ile
Adın dönsün dillerde her devirde.

Necmettin Kaymaz

Sararıp Soldun

Bahardan mı yazdan mı,
Hazan olan sondan mı
Sararıp solmandan mı,
Düştüğün topraktan mı

Ne şairlere umut oldun,
Ne şiirlere dize oldun.
Hep nafileydi yarınlar,
Kendin ettin kendin buldun.
Sararıp soldun daldan koptun.

Necmettin Kaymaz

Sarıkamış

Zemheri ayazda bir düşman,
Ne bir bedeni var nede duyan.
Sonsuzluğa uzanan beyaz devran,
Kimseye acımadı zalim zaman.

Ebedi yolculuğun durağı Sarıkamış,
Mehmet'in ardında gözü yaşlılar kalmış.
Bir hain zemheri pusuya yatmış,
Vatana feda bin bir beşerden can almış.

Necmettin Kaymaz

Sebepsiz Damlalar

Damlalar düşüyor başımdan,
Yüreğime doğru sağanaklar.
Görünür mü içimde seller,
Ya dışımdaki bu fırtınalar.

Islandım bak gözyaşlarımda,
Güneşler açar mı başımda.
Gölgelerinde kayboldum bak,
Sokaklarında ışığı sen yak.

Necmettin Kaymaz

Seferi Zamanda

Sabahın ışığındaım bi çare,
Sokak lambaları kılavuzum.
Gecenin sonundayım amansız,
Yol uzun, soğuk ve ıslak gözlerde.

Güneş ısıltısı arıyorum ufukta,
Kalakaldım orman kuytuşunda.
Zaman arıyorum karanlığıma,
Ufukta bekler yelkovan ve akrep.

Nihayet düştüm zamansız yollara,
Ne kilit taşları ne Arnavut kaldırımlar,
Teselli vermiyor gönül devranıma,
Amansız bir yol dönüp bakma arkana.

Necmettin Kaymaz

Sen de Kalsın

Ben zamanı durdurdum,
Renkler sende kalsın.
Sevgi kalbimden çıktı,
Sevdam sende kalsın.

Uzaklardan vazgeçtim,
Gurbet sende kalsın.
Ben yaşamaktan yanayım,
Bu son sende kalsın.

Necmettin Kaymaz

Sen Yan Hayat

Zaman benim bak hayat,
Seven benim sen yan hayat.
Geçmişim bende durur bak,
Hatıralar benliğim sonsuz bak.

Sen kendi akışına yan hayat,
Saatler gönlümde tutsak.
Sevdam cihanı saran hat,
Adım sende kalsın hayat.

Necmettin Kaymaz

Sevda da Var

Sevdadan uzak mı gözlerim,
Susar bu deli düşüncelerim.
Sebepsiz bu çırpınışlarım,
Delice sevdadan gidişlerim.

Aşkı revan eden gözlerin,
Hasret besleyen sözlerin.
Aşk ile düşler fikirlerim,
Sensin ruh ile bedenim.

Âlemde yaşam sebebim,
Hayallerimde bir siluetin.
Gölgelerde kaldı nefesin,
Silik eksik bende sevgin.

Necmettin Kaymaz

Son Bir Bahar

Bir özlem bin hasret yürek,
Hazandan kopup bahara gelmek.
Nice sevdadan düştü gönül,
Sarıp soldu garip ömür.

Yollarda sere serpe yapraklar,
Kiminde ayrılık kiminde sevda var.
Nicelerin ömründe kâh baharlar,
Nicelerin ömründe kâh sonbaharlar.

Değişt mi fitratı bu hayatta,
Yok olmak son muydu cihanda.
Ebedi bir sevgi var tabiatta,
Görmek marifettir bakmakta.

Necmettin Kaymaz

Son Değil

Gönöl derinliğimde kaybolmuştular,
Koca bir yokluk ne satırlar ne mısralar.
Zamansız birçok yolcu var limanda,
Ruhsuz bedenleri taşıyan onca kayıklar.

Kahırları üzerinde taşıyan sıralı adımlar,
Son değil bu yokluk bu terk eylemişlik.
Vedaya selam veren nice güzel yarınlar,
Sahiplenecek yoklukta kalanı insanlar.

Umut nice yüreklere ince ince damlar,
Bunu tarihe not düşecek güzel yazarlar.
Bırçok yürekte mutluluk olacak anılar,
Seslenecekler bize kulaklarda şarkılar.

Necmettin Kaymaz

Tek Dileğim

Uğurlu bir böceğim oldu,
Şimdi ne dileyeceğim ya.
Bu kederden duvarlarda,
Bolluğun içinde yoksun.

Bin cefa bin dert coğrafya,
Söyle bana ne verirsin ya.
Olsun gene güzel yaşamak,
Bu cennetten köşe rüyada.

Ah benim uğur böceğim,
Son bir dilek dileyeceğim.
Herkes için be sevdiceğim,
Söz de mutluluk getireceğim.

Necmettin Kaymaz

Tenha Durak

Soğuk yağmurlu gecedeyim,
Gönlüm buruk ve buhran,
Tenha bir otobüs durağında,
Titriyor bedenim üşümüyorum.

Gözlerim amansız yolun sonunda,
İslandım sırlı sıklam tepeden tırnağa,
Yağan yağmurdan mı? Sandın,
Gözyaşlarım akıyor damlalar; seller,

Bir umut gözüktü ısıltılı uzaklarda,
Yaklaşıyor yarının mutluluk otobüsü,
Kimse kalmasın karanlık تنها durakta,
Bu devir atlatılır mı? Zamandan.

Necmettin Kaymaz

Tersten Düze

Çalkantılı bir ayrık düzen,
Kimin kimi görmezden.
Düşer herkes birbirinden,
Yükselir mi benliğinden sen.

İşiten var mı çaresi benden,
Tırmanıp ta nicelerde düşen.
Yarışıyor zamanda her beden,
Yıkılacak bir gün bu garip düzen.

Necmettin Kaymaz

Titreyen Alev

Bir gaz lambasının aleviydi geceyi titreten,
Bin hasretti belki geçmişi yâd etmem.
Sabrın sonu selametti elbette,
Sükûnetin altın olduğu yerde edep.

Yar dedim yaradan öte yoktu sığınak,
Geceme doğdu bir ay bin bir şavk.
Nur-u siluetin parıldar gözü bebeğimde,
Yareni hisseder mi bu gönöl benliğinde.

Necmettin Kaymaz

Tükenmişlik

Yalnızlığa kelepçe vuruldu,
Gidişlerin bir çaresiz sende.
Yorgun düşmüş bedenler,
Ruh bir çaresiz gidişlerde.

Geçen zamana düştük hep,
Yarının ümitlerini tüketerek.
Yalnızlığın mahzenine düştük,
Güzel dostlukları terk ederek.

Varlığımızın esiri olduk hep,
mutlak adalet kimin elinde.
Sevdanın özünü kaybettik,
Merhamet zalimin dilinde

Necmettin Kaymaz

Ufukta

Alaca bir ufuk gün doğumunda,
Karanlığa inat çekiyor bir perde.
Yüreğimde garip ürpertiler var,
Yarın özlemi mi yarının hasretimi.

Sevdaya sevgiye yoksul bu h rde,
Güneşler bekler ışıl ışıl geleceğe.
Vakti gelir mi senle huzura erince,
Sorar mı senden sonra senden önce.

Kimler bekler dağlardan gün gelince,
Erenler var mı imsak tan bir vakit önce.
Zaliminde mazlumunda beklediği bir,
Gün doğumundan ufak ışıltı bence.

Necmettin Kaymaz

Umut

Soğuk kışlardan geçtim,
Baharda her çiçekte.
Ayazın bağrında uyandım,
Kederimde her demde.

Varlığım bende esir zindan,
Yarınım temiz vicdan.
Kavurur beni kızıl güneş,
Ruhumda gölgem senin.

Yalnızlığım da var mutluluk,
Kalabalıklar mı huzur.
Deryalar verir bin bir umut,
Hak sahibinde gerisini unut.

Necmettin Kaymaz

Umut ve Acı

Düştüğün yerde kara dikenler,
Ayaklarında kıızıdan kan çiçekler.
Tutunduğın dallar zehir zemberek,
Hayat bu görsen de görmesen de.

Umutlar ve acılar aynı çemberde,
Seçecek mi vicdanın kendi içinde.
Yol belirler mi seni yarını geçince,
El dilendirir mi diyardan gidince.

Necmettin Kaymaz

Uzak Gönöl

Uzak zamanlardayım,
Kayıp aşk diyarında.
Yol uzak gönlümden,
Sevda başlangıcındayım.

Aşkın uzağı bu yerlerde,
Gönöl tuzağı bu ellerde.
Sensizlik mi sürgün dillerde,
Kimsesizlik mi bu bedende.

Necmettin Kaymaz

Var mı Oluş

Üstünü örtecek bir avuç toprak,
Ne var sence üstünde bırakacak.
Değer mi bunca koşturma ve çabaya,
Kırık dökük binlerce gönöl bırakmaya.

Nefes alır iken vardın mı maksadına,
Bu gafleti derin uykunun sonsuzluğuna.
Döner mi zamanda saf olan başlangıca,
Adın kalır mı beyaz temiz sayfalarda.

Necmettin Kaymaz

Veda İstasyonu

Alaca bir sonsuzluk gözlerinde,
Yere serilmiş demirden merdiven.
Üstünde gidiyor kutu kutu bedenler,
Bir ahenk var yaşamdan öte telaş.

Kimi kendinden kimileri diğerlerinden,
Sorgusuz sualsiz bir savaşa sebep.
Veda edecek vakitleri yok kimsesiz,
Her giden trenden sonrası sessiz.

Yok, oluyor kalabalık anons sesleri,
Gürültüsünü duyan var mı kimseler.
Kayboldu gidiyor nice kara trenler,
Sevda umudu bu boş iskembeler.

Necmettin Kaymaz

Vurgun Yürek

Gidenler vardı bilir misin,
Sessiz sedasız gürültüsüz.
Gurbet yolcusuydu bir garip,
Hitap düşmüş ve çaresiz.

Yer bulamamış kimsesizler vardı,
Sığınmasız ve gönüllere sığamamış.
Yoksul bu şatafattan bir habersiz,
Gelip gidiyor yine garip yine sessiz.

Necmettin Kaymaz

Yağan Yansımalar

Yağmurlar yağıyor gözlerimden,
Damla damla düşüyor ayak diplerime.
Şehirler ıslanıyor caddeler sağanak,
Süteler silik gönüller ıslak.

Yorgun bedenler bu şehirde sırlıslıkla,
Kalabalık ve anlamsız süteler izler.
Ne yalan gölgeler ne gerçek yansımalar,
Ya uzak yaşantılar ya gerçek düşler.

Yağmurla ıslatıyor kirli bedenler,
Akıp gidiyor üzerimizden renkler.
Hep kaldı suda siyah gölgeler,
Duranlar mı yansımalar mı gerçek.

Necmettin Kaymaz

Yağmurla

Yağmurlar yağsın şehrim,
Günahsız kimseler üzerine.
Ne sen varsın bu benlikte,
Nede ben varım sensizlikte.

Ağlar durur kimsesizler gibi,
Yokluğum o derin gönlünde.
Sahibim ol bırakma beni elde,
Çarpar bu yürek bir tek sende.

Necmettin Kaymaz

Yalnızlık

Yıkık dökük değil elbet hayat,
Gönül kırıklıkları vurur dışa.
Yalnız kaldı mı yıpranır eşya,
Beşer neylesin zalim kışa.

Ayazda kaldı nice sevda,
Isınır mı gönül bulur mu deva.
Dertlere derman olur zaman,
Acı verir mi bu devri devran.

Yalnızlığa çare bulur mu insan,
Elbet terk edilir her mekân.
Kuru gürültü kalabalıklar,
Tutulacak ne bir dal ne bir yar.

Fitratında arama bir sonsuzluk,
Dön geçmişe terk eylemiş nesille.
Terki viran edilmiş aşkı gönül,
Yıpratılmış yıkılmış beden-i gül.

Necmettin Kaymaz

Yol ve Yolcu

Yol uzun zaman kısa,
Kim hâkim bu kısasa,
Vardım mı yolun sonuna,
Dönebildin mi bu ana.

Maksadın varmak mıydı sona,
Kaldı mı bu andan hatıra sana,
Hükmün zamandan mustarip,
Hâkimiyetin nefs-i cihana.

Keyfi kalem eyledin manzarada,
Küçük bir an kaldı zamanda,
Tek bir tık ile durdurdun anı,
Zaman aktı, sen tutun hatıranı.

Adına yazıldı onca sıfat,
Ağaçlar altında kaldı hayat,
Hatıralar kaldırım taşında,
Tek sıfat kalacak mezar taşında.

Necmettin Kaymaz

Yol ve Zaman

Akıp giden zamandı,
Yol gittik zannederken,
Gürültüsüz patırtısız;
Tozsuz dumansız bir yıkım.

Akışına bıraktık anı,
Geçmişin yarışın da galip,
Ne yarının bitiş çizgisine,
Ne zaferin beyaz galibiyetine.

Koştuk durmadan sona doğru,
Birilerini eleğe eden zamanda,
Vardıklarımızla kaldık yarına,
Aklımız geçmişte kalanlarda.

Necmettin Kaymaz

Yolcu

Gün varmak üzere,
Yol uzun hayat kısa.
Sabreyler mi can,
Gönül ersin huzura.

Gece basınca siyaha,
Varır mıyız sevdaya.
Hasretle çıktık yola,
Umut sol yanımızda.

Yüklerini alan kervan,
Göç eyledi diyardan.
Bir sen kaldın bir ben,
Var mı umut yarından.

Necmettin Kaymaz

Yolculuk

Yol uzun ve amansız,
Gönül yorgun bir keder.
Merhamete yoksun bir dem,
Acı ıstırap meçhul gitmeler.

Sensizlik söyletmez isminden,
Yoksun hatıralar silik defterde.
Yazmaz seni gönülle kalem,ler,
Sabret ermez acılı bekleyenler.

Necmettin Kaymaz

Yorgun Bir Adam

Omuzlarında çökmüş hayat,
Gözler mahur ve mahcup.
Yıkıntıların var zamandan,
Ömür tüketen bir duruşun.

Bedeninde çizgiler yılların izi,
Ayaklarında yaşama gayretiyle.
Yıpranıp giden yıllara inadın,
Suçluluğun senden ötelede.

Yoksun düşüren bir düzen bu,
Mağlubiyetin masumiyetinden.
Sebebini sorsam kırgınlığının,
İnsanlığı utandıran dertler de.

Necmettin Kaymaz

Yüreğinde

Şafaklar doğuyor her geceme,
Uykum uykumdan uyanıyor korkuyla.
Sesleniyor bana yar duyamıyorum,
Kulaklarım kamaşıyor çığlıklarım.

Vicdanıma yenik bir rahmetim var,
Karanlıklar üzerimde dağlardan yüce.
Kim verecek bana küçük bir sevgi,
Sen sevmeden ey yar dönüp gidince.

Ruhum kalabalık duygular içinde,
Kime diyeceğim kimlere gideceğim.
Uzak çok uzak varlığın sen bende,
Yetişir mi sevgim mühürlü yüreğine.

Necmettin Kaymaz

Zakkum Çiçeğim

Zarafet ile beklerken gl,
Ne dikenler gelir aklıma,
Ne bülbülün sevdası,
Beni sana bağlayan,
Gl rengin ve kokunun hası.

Narin ve güzel duran rengin,
Alır aklıımı benden peşin,
Varmakta kaldım yanına,
Zehir zemberek kokunla,
Yine bin pişman gln sevdasına,
Kusuruma bakma zakkum çiçeğim..

Necmettin Kaymaz

Zaman ve Gönül

İki ayak ile geldim cihana,
Kilitler vuruldu ayaklarıma,
Özgürüm ben özgür ruhumda,
Zindanlar mahzenler palavra.

Aşkın en büyüğü gönül coğrafyamda,
Beşerle mi olur aşk illaki hayatta,
Seversem ben beni aşk eyler,
Aşkın en büyüğünü bana gönül eyler.

Tutunmaktır tek çare dost ile burada,
Gönüllere sığmaktır ömrü hayatta,
Sahiplenemesin akan zamanda,
Çünkü hükmün yok bu kavramda.

Necmettin Kaymaz

Zemheride Aşk

Zemheri ayazın ıstırabı bu,
Sarıp soluk gönüller buruk.
Kırık parçalar dökük yapraklar,
Son değil bu elbet bahar da var.

Yeniden doğacak zümrüdü Anka,
Sen asıl inan bunu yapan hakka.
Değişir mi bu cihanı aşkın ıstırabı,
Sevende de sevmeyende de bir acı.

Sorsan herkes bulur ilacı herkes şifacı,
Var mı aşkın merhemi gönlün ilacı.
Derde düşüp giden binlerce şifacı,
Her beşeri sarar bu aşk bu garip acı.

Necmettin Kaymaz

Zümrüdü Mavi

Deryaların sonsuzluğundayım,
Arşın beyazlığında mavi mavi.
Bir nefes bir meltem ol bana,
Sonsuz zümrüt yeşilde hayat.

Gözlerinin derinliğinde zaman,
Denizlerinde çok uzak sevdam.
Hayat kıyısında sıcak bir an,
Kum tanelerinde son hatıran.

Bu ilk değil elbet sana vedam,
Ayrılık hasretin gözlerimde.
Arıyorum seni bu diyarda,
Zümrüt derya da mavi gökte.

Necmettin Kaymaz